

תת"ע 7063/03/19 - עדי פבלו ינקילביץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 7063-03-19 מדינת ישראל נ' עדי פבלו ינקילביץ
תיק חיצוני: 10152289236

מספר בקשה: 1

בפני כבוד השופטת עידית פלד
מבקש עדי פבלו ינקילביץ
נגד מדינת ישראל
משיבה
החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 10.4.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 15.3.19 כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה ברכב בלא זהירות בכך שמבטו וראשו מותנה כלפי מטה לכיוון הרגליים 3 פעמים לפחות ולא מרוכז בנהיגה, עבירה מיום 14.1.18.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 10.4.19, אך המבקש לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי.

בבקשה מיום 28.4.19 טען המבקש, כי לא הייתה לו כל ידיעה אודות מועד הדיון, וכי החתימות המופיעות באישור המסירה אינם שלו אלא של אדם אחר, וככל הנראה ההזמנה לדיון נמסרה לאדם אחר בכתובת אחרת; וכי הוא לא ביצע את המיוחס לו. עוד נטען, כי עובר לבקשתו להישפט שילם את סכום הקנס המקורי, וזאת על מנת להימנע מכפל קנס ומתוך ידיעה כי ככל ויזכה בדינו כספו יושב לו; ולפיכך ביקש, כי ככל והכרעת הדין תיוותר על כנה, לבטל את הקנס הכספי שנפסק.

המשיבה לא הגישה תגובתה לבקשה.

לאחר שבחנתי את טענות המבקש ושקלתי את מכלול הנסיבות, ובהיעדר תגובת המשיבה, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

בפתח הדברים ייאמר, כי המבקש לא טרח לבסס כל תשתית עובדתית שעל יסודה ניתן לקיים את הדיון בעניינו, שעה שלא צירף כנדרש תצהיר ערוך כדין התומך בבקשה ומהווה את העובדות שבבסיס הבקשה, ודי בכך כדי לדחות את הבקשה, בהעדר תשתית עובדתית נתמכת בתצהיר מטעם המבקש. ראה רע"פ 9142/01 איטליא נ' מדינת ישראל פ"ד נז(6)793, ורע"פ 2474/18 יואל גולדברג, עו"ד נ' מדינת ישראל [26.7.18].

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בעניינו, הזמנה לדיון נמסרה לידי המבקש בכתובתו, ונחתמה על ידו, כפי שעולה מאישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט; ואין בטענות המבקש בעלמא, כי החתימה אינה שלו וההזמנה נמסרה לאדם אחר בכתובת אחרת, כדי להטיל ספק בדבר המסירה, שעה שטענות המבקש לא גובו בראייה כלשהי. קיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח חתימתו על אישור המסירה, והמבקש לא צירף לבקשה אסמכתאות או מסמכים כלשהם, ולא נעשה בירור מצד המבקש בסניף הדואר אשר באמצעותו בוצע אישור המסירה החתום, כדי לסתור את חזקת המסירה.

משאלו פני הדברים, אין בידי לקבל את טענותיו של המבקש בנוגע לאישור המסירה, ולא שוכנעתי כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

לפיכך, המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, בטענה לעיוות דין, צריכה להיות מלווה בתשתית ראייתית בעלת משקל המצביעה על פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה (רע"פ 2474/18 יואל גולדברג).

על פי הפסיקה, אין די בהכחשת העבירה בכדי להקים חשש לעיוות דין, ו"טענות כלליות וסתמיות בדבר קיומו של עיוות דין, מבלי להניח תשתית ראייתית בעלת משקל לתמיכה בטענה, לא יובילו, ככלל, לבטלותו של פסק הדין, בעילה זו", ו"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה" (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018)).

בעניינו, לבד מהכחשה כללית של המיוחס וטענה שלא ביצע את המיוחס לו, לא נטענה טענה ולא הונחה תשתית ראייתית המצביעה על סיכוי הגנתו של המבקש, וודאי לא בעוצמה שיש בה פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

באשר לטענה בדבר תשלום הקנס - גם טענה זו נטענה בעלמא ללא אסמכתאות תומכות, ובנסיבות אלה, אין לי אלא לדחותה.

בנסיבות המתוארות לעיל, דין הבקשה להידחות אף ללא קבלת עמדת המדינה.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ח' סיוון תשע"ט, 11 יוני 2019, בהעדר הצדדים.